

Ako uniknúť vírusovému tranzu

John Waters

Lockdown Sceptics

Preklad: NaSeveru.org

Titulní obrázek: "Budte nadále vyděšení, na nic se neptejte a zůstaňte doma."

Existuje prastará zásada nepísaného zákona, podľa ktorej sa hovorí, že ľud môže robiť všetko okrem toho, čo nemá výslovne zakázané a štát nesmie robiť nič okrem toho, čo mu ľud výslovne nepovolil. Ako došlo k tomu, že za posledné tri mesiace bol tento princíp zvrátený? Ako prišli ľudia k tomu, že súhlasili s jeho zrušením?

Pri hľadaní odpovedí som veľa reflektoval na frázu, ktorú som pred rokmi si prepísal do zošita z diela Martina Amisa *Koba the Dread*: „... nákaza selektívneho nezájmu, odštartovala ovládanie mysle v autohypnóze, ďalej udržiavaná masovou hystériou.“

Aj keď nevylučujem vplyv, ktorý má krátkodobé vyplácanie sociálneho

zabezpečenia (kupovanie slobody ľudí za ich vlastné peniaze), dostal som sa k názoru, že odpoveď môže ako primárny faktor obsahovať niečo v duchu **hromadnej hypnózy - prepadnutie vírusovému tranzu celých populácií.**

Spôsob, ktorý je použitý, **sa trochu líši od použitia hypnotických alebo „očarujúcich“ fráz, na zoskupenie jednotlivcov, do napr. politicky korektného myslenia.** Ako to opísal zosnulý Roger Scruton, kúzelné slová ako „rasistický“ a „homofób“ sú navrhnuté tak, aby vyvolali súbor vopred naprogramovaných démonických fráz, pomocou ktorých je možné ohrozovať osobu a odradiť ju od pravdy a zdravého rozumu.

Keď sú tieto slová vyslovené, objekt je akoby bodnutý dobytčím bodcom alebo elektrickým výbojom, a tak dôjde k určitému umrtneniu, ktoré je v drvivej väčšine prípadov dostatočné na to, aby spôsobilo okamžité zapadnutie do rady. Proces používaný pri zháňaní jednotlivcov do masy je v korelácii, ale je mierne odlišný. **Metóda tu nie je odpudzovať šokom, ale zvádzať pomocou evokatívnych alebo empatických slov.**

Ako každá forma hypnózy, aj hromadný tranz závisí od využitia viacerých vzájomne súvisiacich stavov v osobe: sústredená pozornosť vrátane zhoršeného alebo zníženého periférneho povedomia; imaginatívny stav - tieto prispievajú k výrazne zvýšenej ovplyvniteľnosti. Strašenie COVIDOM-19 a sprievodné nútené karantény umožnili splnenie týchto kritérií takmer všade. **Mnoho poslucháčov sústredilo pozornosť na jednu tému a nevedomky získalo zvýšenú spôsobilosť absorbovať aj tie najneobvyklejšie a najtrúfalejšie správy bez mihnutia oka.**

Predstavivosť je kľúčovým nástrojom hypnotizéra. S vhodným scenárom a vkĺznutím do mimiky dobre zapamätaných charizmatičkých vodcov minulosti - štipka Kennedyho, troška Churchilla - môže aj ten najdrevenejší politik ovplyvniť nedostatok charizmy a gravitácie, aby zvedol svoje publikum do zóny, kde ich môže ponúknuť slovnými obrázkami a teleportovať ich na miesto kolektívnej predstavivosti. Nálada počas obliehania alebo krízy je dostatočná na to, aby sa chytili aj občania, ktorí ešte včera videli len to drevo, aby podľahli jeho kúzlu.

Ovplyvňovaním empatie, vzťahu a zmyslu pre spoločnú vec vedie svoje subjekty k požadovanému rozpoloženiu mysle. Snaží sa získať prístup do ich podvedomia, ale nie do stavu jednotlivca; radšej by chcel premiestniť každého

člena publika na spoločné miesto: stádovú myseľ, v ktorej vie, že všetci môžu zdieľať približne rovnaké výhľady, aby ich odteraz bolo možné privolať na dané miesto pomocou znakov a spúšťacích mechanizmov bez toho, aby opustili svoje kreslá.

Televízia je ideálne médium na uskutočnenie tejto formy hypnózy, v neposlednom rade preto, že správy prichádzajú pomedzi filmy a telenovely, ktoré využívajú imaginatívne a emocionálne prvky. Tieto, udržiavané beletrizovanými verziami reality, umožňujú zvýšený stav mysle, vďaka ktorému je možné subjekt nalákať do akéhosi tranzu. Po dosiahnutí tranzu je možné ľubovoľne znovu aktivovať kohokoľvek, koho pozornosť zameraná na fiktívne príbehy zostáva v tomto stave sústredenej imaginatívnej pozornosti a je veľmi náchylná na ľahké emočné vzrušenie. Účelom je preniknúť do tej časti podvedomia, ktoré sa zaoberá emóciami.

Keď sú ľudia v tranze vyvolanom samým sebou, v zovretí nízkych emócií ako sú hnev, nenávisť, strach, úzkosť, smútok, starosti, závisť, chamtivosť a sebeckosť, majú ľudia tendenciu byť odpojení od svojich myšliacich mozgov a tým byť náchylní k prijatiu definitívnej pozície s obmedzeným pohľadom na realitu. V epizóde karantén bol strach hlavným emocionálnym spúšťačom, ktorý vynútili tí, čo riadia túto šou, na ďalšiu manipuláciu s cieľom prehĺbiť proces tranzu.

Napriek tomu, že do určitej miery tomu rozumiem, nie som pred tým úplne imúnny. Moja dcéra mi poslala fotografiu, ktorú urobila na rannej prechádzke v našom milovanom Sligu na západe (Írsko). Je to fotka malej svätyne, ktorú tam urobili nejakí surferi, zoskupenie skál na stene neďaleko útesov v Lislary, ktoré sú pomalované dúhovými farbami a nesúce nápisy ako: „Všetci sme v tom spolu“; „Bud' milý“; „Usmievaj sa naďalej“. Moje odhodlanie a rozum sa na chvíľu zrútili. Túžba tam byť, túžba tiež patriť.

Francúzsky psychológ Gustave Le Bon v publikácii *Psychológia davov* vysvetlil, že dav má inú psychológiu akou je psychológia jednotlivca. Le Bon ako prvý prediskutoval „psychologické davy“, ktoré diagnostikoval, že tvoria jednu bytosť, vždy reagujú na nevedomé myšlienky a podriaďujú sa zákonom mentálnej jednoty.

Vedomie, ktoré je dané členstvom v dave, môže byť pre človeka transformačné, keď jednotlivým členom dá „akúsi kolektívnu myseľ, ktorá im dáva pociťovať, myslieť

a konať spôsobom, ktorý je úplne odlišný od toho, v akom by sa cítil a premýšľal každý jedinec a ako by konali, keby boli tieto osoby v izolácii.“ **V psychologickom dave zmizne individuálna osobnosť, mozgová aktivita je nahradená reflexnou aktivitou, znížením inteligencie, čo vyvolá úplnú transformáciu sentimentov, ktoré môžu byť lepšie alebo horšie ako nálady všetkých členov davu.**

Dav sa rovnako ľahko môže stať hrdinským alebo zločinným. „Vzostup davov,“ napísal Le Bon, „naznačuje smrteľné krčce civilizácie.“ Nastúpanie do civilizácie je intelektuálny proces riadený jednotlivcami; zostup je stádo v panike. „Davy sú užitočné iba na ničenie.“

Paradoxom stavu karantén: v izolácii, pomocou elektronických prostriedkov, je jednoduchšie previesť jednotlivca na kolektívne myslenie, ako keby bol členom skutočného fyzického davu. Le Bon pokračuje:

“Existujú určité myšlienky a pocity, ktoré ani nevznikajú, ani sa nepremenia na činy, s výnimkou prípadov, keď jednotlivci tvoria dav. Psychologický dav je dočasné bytie, ktoré sa skladá z heterogénnych prvkov, ktoré sa na chvíľu skombinujú, presne tak, ako bunky, ktoré tvorili živé telo, sa spojili v novej bytosti, ktorá vykazuje vlastnosti veľmi odlišné od jednotlivých buniek osobitne.“

Kamarát hypnoterapeut mi vysvetlil, že **existujú tri fázy vytvárania hypnotického stavu: idealizácia, devalvácia, odcudzenie.** Prvú fázu, idealizáciu, možno tiež nazvať „bombardovanie láskou“: keď sa hypnotizér snaží identifikovať a zrkadliť cieľového jednotlivca alebo sociálnu skupinu. Ďakuje ľuďom za ich doterajší stoicizmus, chváli ich, pripomína im, že „zachraňujú životy“ a potom pristupuje k ďalšej fáze karantény.

„Páchateľom“ je v tomto prípade štát / vláda / prezident, ale tiež - a to nepretržite - médiá, ktoré uplatňujú svoju moc **s cieľom manipulovať a ovládať pomocou zbraní strachu, viny a povinnosti, ktoré pôsobia na prítomnosť neustálym nebezpečenstvom v našej dolnej časti mozgu (reptilian or Triune brain), zabezpečujúce rozsiahle podvolenie.**

Všetky obavy sa prelínajú v jedno: strach zo smrti. Na chodníkoch v parkoch blízko môjho domu sú prerušovane umiestnené kriedové figúrky oddelené šípkami smerujúcimi k jednotlivým figúram označujúcim rozsah dvoch metrov, ktoré majú

evokovať kriedové značky, ktoré často vyšetrovatelia nakreslia okolo mŕtvoly obete vraždy.

Štatistiky úmrtí, ktoré sú väčšinou vybájené alebo nafúknuté, sú zverejňované každú hodinu. Termíny ako „smrtiaci vírus“ sa používajú nepretržite: Fráza „nový normál“ má za následok naznačenie straty vecí, ktoré sme si dlho vážili, stav straty charakterizovaný smútkom. Tlieskanie pracovníkom „prvej línie“ pri sviečkach je spôsobom, ako presvedčiť ľudí strhnutých do záchvatu, čo je takmer doslovná forma *gaslightingu*, v ktorej sa od nás vyžaduje, aby sme oslavovali svoju vlastnú stratu slobody.

Náš plazový ne-mozog reaguje na opakovania - slov a fráz, memov, hesiel, kliše, ktoré slúžia na vloženie hypnotických návrhov do tej miery, že sa z nich stali presvedčenia, čím sú imúnni proti racionálnej argumentácii. Fyzické spúšťače môžu byť účinnejšie ako slovné, najmä ak sú sebaaplikované, vytvárajúc okamžitý pavloviánsky efekt.

Rituál je kľúčovým faktorom v zmene očakávaní, čo následne transformuje realitu. Rituály sú súčasťou iniciácie a obnovy, ktoré posilňujú presvedčenie, správanie a hodnoty, vyvolávajú zhodu, skupinové myslenie, prispôsobenie sa zmenám v štruktúrach, nový zmysel pre spolupatričnosť. Sú transformačné, predefinujúce, obnovujúce.

V priebehu „pandémie“ sa maska stala novým symbolom pseudo-solidarity, aj keď v skutočnosti je to nástroj vyvolávajúci strach a odcudzujúci nás ľudí. Čím nebezpečnejší sa stával príbeh COVID-19, tým viac ľudí ich akoby nosilo, ani nie preventívne, ale skôr ako formu obvinenia: Ohrozujete môj život! **Rituály ukotvujú subjekt v jeho situácii.** Maska vyvoláva smrť ega a umožňuje narodenie iného nového Ja: dočasné zakrytie starej tváre, zatiaľ čo tá nová je pohrúžená v období formovania, ktoré si vyžaduje táto transformácia.

Akonáhle je maska nasadená sa subjekt stáva svojim bojazlivejším Ja. Umývanie rúk má podobný účinok, ale poskytuje aj nový pocit bezpečia. V oboch prípadoch je rozpoloženie subjektu zmenené jednaním: chvíľka vonku medzi ľuďmi a návrat domov s pocitom úľavy k dekontaminačnému rituálu umývania rúk, roztriešťujúc jeho realitu z psychologického aj fyzického hľadiska.

Rituály pozmeňujú vnímanie, na ktoré pôsobia podprahovo, posilňujú alebo zveličujú existujúce emócie, niečo ako akupunktúra mysle. Účastník,

ktorý je zasväcovaný v náboženskom obrade je oddelený od reality a pred rituálom izolovaný tak, aby bol dekontaminovaný od každodenných vplyvov: Úkryt doma zahŕňa formu detoxikácie od logiky, túžob, predpokladov a jazyka sveta, je to proces odriekania, ktorý uľahčuje vyrovnanie sa so stratami, ktoré sa majú v rámci iniciácie vynútiť: strata slobody, blízkych, nádeje, očakávaní.

Nasleduje prechod: subjekt začína opúšťať všetko, čo považoval za samozrejmé, pripravuje sa na vstup do nového režimu, prekročenie prahu do novej éry. Nastupuje nová nálada, zmes strachu a smútku, sprevádzaná stupňujúcim sa pocitom bezmocnosti, ktorý hrozí premohnutím, až kým subjekt nesúhlasí s prijatím. Potom prichádza oslobodenie a uvoľnenie, ktoré sprevádzajú odpísanie slobody za naznačený vyšší účel. Je to podobné ako v prípade medzného stavu medzi životom a smrťou. Starý život je upravený formou spálenej zeme, ktorá predznamenáva odovzdanie sa novému normálu.

Presviedčaním ľudí, aby sa zapojili do rituálov - v podstate kolektívne obrady, ktorým by za normálnych okolností nepodľahli, keď sú sami - je možné ich vtiahnuť do pomyselného stáda s cieľom preniknúť ich kolektívnymi myšlienkami a odlúčiť ich s existujúcimi alebo normatívnymi vzorcami myslenia a správania. Pomocou neustáleho opakovania a emocionálneho vystupňovania rituál zavádza nový jazyk, ktorého nové smerovky sú obsiahnuté v slovách a symboloch.

Rituál zavádza nové kódy ako spôsob uskutočňovania zmien v myslení, pričom pracuje predovšetkým na duchovnej a psychologickú úrovni, ale ako taký je nepovšimnutý. Slúži na pozastavenie kognitívnej dimenzie, čím eliminuje akékoľvek individuálne výhrady, ktoré by sa inak mohli prejaviť ako rozpaky, zatiaľ čo aktivuje prvky mysle, ktoré sa zvyčajne neangažujú. Subjekt je zároveň herec aj divák.

Druhá fáza „Devalvácia“ je obdobou varenia živej žaby. Slová chvály a útechy prichádzajú po nátlaku do domáceho väzenia, čo je forma Štokholmského syndrómu. Obrazy a predstavy o obmedzení, kontrolách, ponížení sú zabalené do sentimentálnych foriem manipulácie: zdravotné sestry tancujúce uprostred niečoho, k čomu nás vedie predpoklad, že sú neutíchajúce scény smrti; vnúčatá mávajúce so zlomeným srdcom starým rodičom cez zatahnuté okno auta. Sklo sa stáva symbolom neviditeľnej steny, ktorá ich môže natrvalo oddeliť. „Nový normál“ bol zatiaľ len oznámený, ale už je súčasťou hrôzy, ktorá sa nesie v znamení nepoznatelnej budúcnosti.

Vyvolávaný zmätok, popletené správy sú ústrednými prvkami: musíte sa starať o starých ľudí – ale hlavne sa k nim nepribližujte, aby ste ich nezabili; je dôležité infikovať sa, aby ste dosiahli imunitu, ale za každú cenu sa vyhnite infikovaniu iných zdravých ľudí; noste masku, aj keď „odborníci“ tvrdia, že sú neúčinné. Táto nesúdržnosť destabilizuje citlivosť subjektu a umožňuje jeho ďalšiu manipuláciu. **Pretože nedokáže pochopiť, jednoducho sa podriaďuje.**

A potom prichádza posledná fáza hypnózy: „Opustenie“, železná päšť. Dost' bolo pána SLUŠNÉHO. Ukázalo sa, že policajti dostali viac techniky, viac vozidiel, viac zbraní, viac obuškov a robotov v tvare rotvajlerov, aby mohli špehovať verejnosť. Prinášajú si posilnenia vrátane stážistov, ktorí sú súčasťou tohoto procesu pokorenia. Tu je možno ľahšie vidieť skutočné motívy. Teraz, keď boli naše práva zbavené, začíname sa prebúdzat' do bláznovstva, kde si myslíme, že orchestrátori sú naši spasitelia a opatrovníci.

Môj priateľ hypnoterapeut vysvetľuje, že **na udržanie kontroly sa používa metóda takzvaného „prerušovaného posilňovania“, pri ktorej sa tón orchestrátorov stáva prísnejším a hrozivejším, čo vytvára ďalšiu vrstvu podmienok vo vzťahu k budúcnosti.** Varujú nás, že pokiaľ sa nezlepší naše správanie, bude pravdepodobne potrebné zvýšiť tvrdšie prostriedky. Nemali by sme očakávať návrat do normálu tak skoro – alebo vôbec. „Druhá vlna“ je spomínaná s tónmi sklamaného pokarhania, ktoré vytvára očakávanie, že nesplnenie protichodných požiadaviek môže viesť k ďalšiemu nátlaku. „S každou ďalšou prerušovanou posilou dôjde k ďalšiemu narušeniu občianskych slobôd, a tak program pokračuje ...“

Môj priateľ hovorí aj o „drobkoch z chleba“, čím orchestrátor ďalej podkopáva, znehodnocuje a znevažuje svoje ciele. Tento koncept vychádza z predstavy subjektu romantickej zamilovanosti, ktorý síce neopätuje city druhej osoby v tranze, ale napriek tomu trochu flirtuje, možno vysielaním príležitostných znakov (drobky hladným vtákom), aby sa ich pozornosť nerozptýlila. Keď subjekt rozpozná vzorce manipulácie, kontroly a zneužívania, jeho vedomie o láskavých úmysloch kontrolóra sa zmení a nečistá hra sa stáva zreteľnejšou.

Ak spätná väzba naznačuje, že obyvateľstvo sa začína prebúdzat' z podvodu a manipulácie, musí kontrolór preukázať, že skutočne pracuje pre dobro všetkých, a to tak, že sa občas objavuje na ich strane. Toto sa u hypnotizovaného jedinca prejavuje ako chemický nášup serotonínu, oxytocínu a

dálších úlavových molekul, ktoré uľahčujú ďalej nasunúť mu smrtiacu slučku.

Ak čokoľvek z tohto textu vo vás zarezonuje, tak prvá vec, ktorú musíte urobiť, je vypnúť televízor. Jediným spôsobom, ako dosiahnuť imunitu voči hromadnej hypnóze, je rozvoj vedomia technikou, ktorá zahŕňa neustále uplatňovanie rozumu. Najprv však **musíme získať späť svoju myseľ od ovládačov a vrátiť ich právoplatným majiteľom, ktorí musia vydržať obdobie emočného dojazdu, kým sa vrátia k triezvosti. A potom musíme podniknúť urgentné kroky, aby sme zabezpečili, že sa už nič také nemôže stať.**

Súvisiace články:

- Totalita začína povinným nošením roušky
- Budoucnosť vypadá dystopicky: díky Covid-1984 směřujeme k omezení pohybu
- Nový, patologizovaný totalitarismus
- Spiknutí Big Pharmacy proti léčbě Covidu-19 hydroxychlorochinem
- Zvládání chaosu: společenský kolaps a masová psychóza
- Virus hromadného ničení